

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองใช้แผนแบบ Factorial design แบบ 2x2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และข้อมูลย้อนกลับแบบเว้นช่วงเวลา 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา และข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษร 3) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 4) เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังของนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ข้อมูลย้อนกลับแบบเว้นช่วงเวลา ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา และข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือสำหรับวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หัวข้อการเขียน และเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียน การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (two-way ANOVA) สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับต่างรูปแบบกับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับตามวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ดังกล่าว สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าข้อมูลย้อนกลับแบบเว้นช่วงเวลา
2. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษรมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา

3. รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับไม่ร่วมกันส่งผลต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

4. นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ข้อมูลย้อนกลับแบบเว้นช่วงเวลา ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา และข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษร มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ทำให้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบเว้นช่วงเวลา ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Paige (1966, pp.276-277 อ้างถึงใน พรรณทิพย์ มานะชนม์, 2540, หน้า 11) ที่พบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับหลังทดสอบย่อย 1 วัน การที่ผลการวิจัยเป็นไปตามข้างต้นเนื่องมาจากการเสริมแรงนั้นควรเสริมแรงทันทีภายหลังที่ผู้เรียนตอบสนองถูกต้อง เพราะการเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือ การให้ผู้เรียนรู้ว่าที่เขาตอบไปนั้นถูกต้องหรือไม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความพอใจกับผลการกระทำของตนเอง (Skinner อ้างถึงใน พรรณทิพย์ มานะชนม์, 2540, หน้า 36-37)

2. จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษรทำให้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา ทั้งนี้เนื่องมาจากการให้ข้อมูลย้อนกลับในรูปประโยคประกอบอธิบายเหตุผล จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดี และส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ดีกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเพียงแต่บอกว่าถูกหรือผิดโดยไม่มีการอธิบายใดๆ (Dee Cecco, 1968, pp. 284-294 ; Krumboltz and Bouawitz, 1962 อ้างถึงใน เป็รื่อง กุมุท, 2519, หน้า 52-53)

3. จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับไม่ร่วมกันส่งผลต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จวีวรรณ ฉิมเรือง (2545, หน้า 110-114) และ โสธยา หนูทอง (2546, หน้า 104) ที่พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ จากการทดลองของผู้วิจัยถ้าให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที นักเรียนจะแก้ไขผลงานของตนเองในครั้งต่อไปให้ถูกต้อง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของสม โภชน์ เอี่ยมสุภามิต (2549, หน้า 202) ที่กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่บุคคลกระทำนั้นได้ผลเป็นอย่างไร จากที่รู้ตัวว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นผลอย่างไร จะทำให้เกิดเป็นแรงเสริมในการดำเนินกิจกรรมต่อไป และในขณะเดียวกันถ้าผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษรควบคู่กัน นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักการเขียน เนื่องจาก นักเรียนได้

รู้จุดที่นักเรียนบกพร่อง และแก้ไขได้ถูกต้อง ตามที่ผู้วิจัยได้เขียนข้อบกพร่องให้กับนักเรียนว่า ผิดอย่างไร และที่ถูกต้องเป็นแบบใด ดังนั้นไม่ว่านักเรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับรูปแบบใด หรือวิธีใด ก็ไม่ส่งผลต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากแต่ละรูปแบบ และ วิธีการ มีอิทธิพลนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตัวของมันเอง โดยนักเรียนจะยอมรับรูปแบบ หรือ วิธีการใดอย่างหนึ่งเท่านั้น โดยไม่นำผลของทั้งรูปแบบ และ วิธีการ มาพิจารณา ปรับปรุงแก้ไข

4. จากผลการวิจัยที่พบว่าหลังจากการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบเว้นช่วงเวลา การให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา และการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษร ทำให้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบเว้นช่วงเวลา การให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจา และการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษร ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ โรจนาศัย (2548, หน้า 111) พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการทางทักษะการเขียนแตกต่างกันไม่ว่าจะได้รับข้อมูลย้อนกลับรูปแบบใด การที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากการ ได้รับข้อมูลย้อนกลับแล้วนั้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งจูงใจในการเรียนแก่ผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงการกระทำของตนเองให้ดีขึ้น ถัดมาการให้ข้อมูลย้อนกลับมีผลทำให้ผู้เรียนเริ่มปฏิเสธการเรียนรู้ และเมื่อไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้เรียนจะพยายามใช้วิธีการอื่นแทน เช่น ดูของเพื่อน แล้วตัดสินใจด้วยตนเอง (Clifford ,1981, p.114) และการศึกษาที่นักเรียนได้ทราบการกระทำของตนเองห่างจากเป้าหมายเพียงใดนั้น ก่อให้เกิดการปรับพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้องมากขึ้น เพื่อ ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (สม โภชน์ เอี่ยมสุภานิต, 2549, หน้า 36)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 หากผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องในการสอนต้องการนำรูปแบบและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับไปใช้ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ควรให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และในส่วนของวิธีการควรให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยลายลักษณ์อักษร

1.2 จากงานวิจัยชี้ให้เห็นว่ารูปแบบ และ วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับไม่ร่วมกันส่งผลต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นหากต้องเลือกใช้ การให้ข้อมูลย้อนกลับ ควรใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องใช้ทั้งรูปแบบ และ วิธีการ

1.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งสำคัญต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากทำให้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับมีผลต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงควรศึกษาผลการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อทักษะการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ

2.2 ควรมีการหารูปแบบหรือวิธีการอื่น ๆ มาใช้กับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบในตัวแปรอื่น เช่น ระดับการศึกษาที่ต่างกันของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี